

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 65 Pž-7169/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Ćorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom DELTA BLATO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Karlovačka cesta 24, OIB 02734240858, odlučujući o zajedničkoj žalbi stečajnih vjerovnika NIKOLE HRANILOVIĆA iz Zagreba, Trnsko 1b, OIB 81548231629 i STJEPANA DUMANČIĆA iz Zagreba, Antuna Šoljana 7, OIB 43266041842, koje zastupaju punomoćnici Nikola Klaić i Mladen Klaić, odvjetnici u Zagrebu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-5877/2016-173 od 14. studenog 2019., u sjednici vijeća održanoj 17. prosinca 2019.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-5877/2016-173 od 14. studenog 2019.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-5877/2016-173 od 14. studenog 2019. Rajka Jagmarević razriješena je dužnosti stečajnog upravitelja dužnika Delta Blato d.o.o. u stečaju i potvrđeno imenovanje stečajnog upravitelja Jurice Tončića tom stečajnom dužniku, te određeno da će sud novoimenovanom stečajnom upravitelju predati potvrdu o imenovanju nakon davanja izjave iz članka 86. stavka 1. Stečajnog zakona i da predajom potvrde o imenovanju prestaju ovlaštenja prijašnjem stečajnom upravitelju koji je dužan predati svoje dužnosti novom stečajnom upravitelju u roku od tri dana, s tim da će sud zaključkom odrediti potrebne mjere radi ostvarivanja primopredaje dužnosti između stečajnih upravitelja.

Vjerovnici Nikola Hranilović i Stjepan Dumančić su protiv tog rješenja pravovremeno podnijeli zajedničku žalbu pobijajući ga u cijelosti zbog bitne povrede odredaba stečajnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navode da je od objavljivanja rješenja o zakazivanju skupštine vjerovnika do njenog održavanja prošlo samo sedam dana, pa se takva objava ne može smatrati obavljenom svim stečajnim vjerovnicima, zbog čega nisu bile ispunjene pretpostavke za njeno održavanje, jer im takvim nezakonitim postupanjem nije dana mogućnost da prisustvuju skupštini i da se pravovremeno upoznaju s razlozima za donošenje

odluke o razrješenju stečajnog upravitelja. Ovo tim više što prijedlog stečajnih vjerovnika za sazivanje skupštine nije objavljen na e-Oglasnoj ploči suda, pa nisu bili poznati razlozi na kojima predlagatelji zasnivaju svoj prijedlog za razrješenje postojećeg stečajnog upravitelja. Posebno ukazuju na to da nisu bili ispunjeni uvjeti da se na skupštini vjerovnika odlučuje o imenovanju novog stečajnog upravitelja jer ta točka dnevnog reda nije bila objavljena u rješenju o zakazivanju skupštine vjerovnika. Pored toga, žalitelj Nikola Hranilović ističe da mu nije dano pravo glasa i za dio tražbine koju je prijavio po osnovi razlučnog prava u iznosu od 450.000,00 kn iako za tu tražbinu nije bio namiren u vrijeme održavanja skupštine vjerovnika, nego je samo bilo doneseno rješenje o namirenju, a da mu je dano pravo glasa prijedlog za razrješenje stečajnog upravitelja bio bi odbijen većinom glasova svih stečajnih vjerovnika prisutnih na samoj skupštini. Žalitelji zatim navode kako je sud povrijedio odredbe Stečajnog zakona time što nije odmah na skupštini objavio jesu li odluke donesene odnosno odmah utvrdio i proglasio rezultate glasovanja, pa su zbog toga onemogućeni u postavljanju zahtjeva za ukidanje odluka skupštine vjerovnika zato što su protivne zajedničkim interesima svih vjerovnika. Zaključno žalitelji navode kako je dio stečajnih vjerovnika predvođenih Sandrom Evačić već tražio razrješenje ranijeg stečajnog upravitelja i imenovanje Rajke Jagmarević za novog stečajnog upravitelja, a sad predlažu njeno razrješenje, čime zloupotrebljavaju svoja procesna ovlaštenja nastojeći opstruirati vođenje ovog stečajnog postupka i spriječiti provedbu odluke suda o unovčenju nekretnina stečajnog dužnika na kojima postoji razlučno pravo. Predlažu da ovaj žalbeni sud ukine pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak ili da to rješenje preinači tako da utvrdi da je razlučni vjerovnik Nikola Hranilović u vrijeme održavanja skupštine vjerovnika imao pravo glasa i za iznos 450.000,00 kn i da je slijedom toga odbijen prijedlog stečajnih vjerovnika za razrješenje stečajnog upravitelja Rajke Jagmarević.

Odgovor na žalbu podnio je stečajni vjerovnik Sandra Evačić iz Zagreba, ali on nije uzet u obzir prilikom odlučivanja o žalbi jer je odredbom članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje u tekstu: ZPP) koji se na temelju odredbe članka 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17) na odgovarajući način primjenjuje u stečajnom postupku, propisano da se odredbe o odgovoru na žalbu primjenjuju samo na žalbe izjavljene protiv rješenja kojima je postupak pred prvostupanjskim sudom okončan.

Žalba je neosnovana.

Pobijano rješenje je ispitano na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. ZPP-a i člankom 10. Stečajnog zakona u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

U obrazloženju pobijanog rješenja u bitnom je navedeno da su podneskom od 16. listopada 2019. stečajni vjerovnici Sandra Evačić, Alphachrom d.o.o., Gašo 11 d.o.o., GA MA Team d.o.o., Moje Boje d.o.o., Ivica Kovačević i Mađer Josip čije tražbine prelaze petinu iznosa tražbina svih stečajnih vjerovnika koji ne pripadaju nižem isplatni redovima, predložili hitno zakazivanje skupštine vjerovnika na kojoj bi se odlučivalo o razrješenju dosadašnjeg i imenovanju novog stečajnog upravitelja i da je prvostupanjski sud sazvao skupštinu vjerovnika s tim dnevnim redom za 14. studenog 2019. Na skupštini je najprije odlučeno o

pravu glasa pojedinih vjerovnika tako da je vjerovniku Nikoli Hraniloviću priznato pravo glasa za iznos tražbine od 2.289.053,50 kn jer za tu tražbinu postoji ovršna isprava, unatoč protivljenju nekih vjerovnika, zatim je vjerovniku Almi Barjaktarević Merkaš priznato pravo glasa na temelju ugovora o ustupanju tražbine ranijeg vjerovnika Josipa Mađera u iznosu od 1.789.660,10 kn, a nije priznato pravo glasa vjerovniku Ivici Kovačeviću za tražbinu u iznosu od 50.000,00 kn jer je ta tražbina osporena, a za nju ne postoji ovršna isprava, dok vjerovniku Nikoli Hraniloviću nije priznato pravo glasa za tražbinu po osnovi razlučnog prava u iznosu od 450.000,00 kn jer je za tu tražbinu doneseno rješenje o diobi odnosno namirenju 10. listopada 2019. koje je postalo pravomoćno 29. listopada 2019. Potom je prvostupanjski sud utvrdio da su na skupštini bili prisutni vjerovnici s ukupno utvrđenim tražbinama u iznosu od 7.429.688,51 kn i da su za predložene odluke o razrješenju dosadašnjeg stečajnog upravitelja i imenovanju novog glasali vjerovnici čije ukupne tražbine iznose 3.749.312,86 kn, dok su protiv tih odluka glasovali vjerovnici čije ukupne tražbine iznose 3.680.375,65 kn. Pošto je zbroj glasova za donošenje odluke o razrješenju dosadašnjeg i imenovanju novog stečajnog upravitelja viši od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv, prvostupanjski je sud pozivom na odredbe članka 87. stavka 1. i članka 105. stavka 2. Stečajnog zakona zaključio da je odluka donesena potrebnom većinom glasova. Kako prema odredbi članka 87. stavka 4. Stečajnog zakona sud ne može odbiti potvrditi imenovanje stečajnog upravitelja kojeg je izabrala skupština vjerovnika na izvještajnom ročištu, prvostupanjski sud je dosadašnjeg stečajnog upravitelja razriješio na temelju odredbe članka 91. stavka 5. Stečajnog zakona, a potvrdio imenovanje novog stečajnog upravitelja.

Iz podataka u spisu proizlazi da su točni žalbeni navodi o tome da je sud rješenjem od 8. studenoga 2019. sazvaio skupštinu vjerovnika za 14. studenoga 2019. s dnevnim redom: Razrješenje stečajnog upravitelja Rajke Jagmarević na temelju odredbe članka 87. stavaka 1. i 2. Stečajnog zakona odnosno da u rješenju o sazivanju skupštine nije navedena i druga točka dnevnog reda o imenovanju novog stečajnog upravitelja Jurice Tončića kako je to navedeno u zapisniku sa skupštine vjerovnika i u obrazloženju pobijanog rješenja. Zašto je sud tako postupio ne može se utvrditi na temelju podataka u spisu posebno zato što su vjerovnici u svom prijedlogu za sazivanje skupštine predložili i donošenje odluke o imenovanju novog stečajnog upravitelja Jurice Tončića i taj su prijedlog ponovili na skupštini vjerovnika koji je prihvaćen, pa su time uklonjene nepravilnosti u pogledu dnevnog reda skupštine.

Točne su i tvrdnje žalitelja da od objave rješenja o sazivanju skupštine do njenog održavanja nije proteklo više od osam dana. Međutim pogrešno žalitelji smatraju da su oni time onemogućeni u raspravljanju jer je iz zapisnika sa skupštine vjerovnika očito da su bili prisutni na skupštini vjerovnika, sudjelovali u raspravljanju i glasovali o prijedlogu odluka. Ako je kojem drugom stečajnom vjerovniku zbog toga onemogućeno sudjelovanje u skupštini vjerovnika onda pravni interes za podnošenje žalbe imaju ti vjerovnici. Drugim riječima, žalbu u njihovo ime ne mogu podnositi vjerovnici koji su pristupili skupštini vjerovnika.

Ovome treba dodati da se na pitanje koliko vremena treba ostaviti vjerovnicima za pripremu za sudjelovanje na skupštini ne mogu na odgovarajući način primijeniti odredbe članaka 286. i 293. ZPP-a, kako to tvrde žalitelji, jer je za održavanje skupštine vjerovnika Stečajnim zakonom propisan poseban rok koji ne smije biti dulji od 30 dana, a računa se od primitka prijedloga za sazivanje skupštine (članak 104. stavak 2. Stečajnog zakona). U ovoj pravnoj stvari prijedlog za sazivanje skupštine stavljen je 16. listopada 2019. pa je sud trebao

zakazati skupštinu vjerovnika najkasnije za 16. studenog 2019. S obzirom na to da je skupština zakazana za 14. studenog 2019. proizlazi da je to učinjeno unutar propisanog roka.

Na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja ne utječe ni okolnost što sud nije objavio podnesak vjerovnika kojim predlažu zakazivanje skupštine na kojoj će se odlučivati o razrješenju stečajnog upravitelja i imenovanju novog, kao ni činjenica da su to predložili uglavnom isti vjerovnici koji su na izvještajnom ročištu predložili imenovanje Rajke Jagmarević za stečajnog upravitelja umjesto Nade Reljić koja je bila imenovana metodom slučajnog odabira. Ovo zbog toga što razlozi koje su ti vjerovnici naveli u prilog razrješenja stečajnog upravitelja nisu bitni za odluku o imenovanju novog. Štoviše, pravilnim postupanjem nije ni trebalo odlučivati o razrješenju dosadašnjeg stečajnog upravitelja nego samo o prijedlogu za imenovanje novog stečajnog upravitelja.

Naime, prema odredbi članka 107. stavka 1. točke 2. Stečajnog zakona skupština vjerovnika ovlaštena je na izvještajnom ročištu ili kojem kasnijem ročištu imenovati novoga stečajnog upravitelja (donijeti odluku o tome), bez obzira na to jesu li ispunjene pretpostavke za razrješenje ranije imenovanog stečajnog upravitelja zato što on svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga. A nakon što skupština vjerovnika donese odluku o imenovanju novog stečajnog upravitelja, prvostupanjski sud postupa na način propisan odredbom članka 87. stavaka 3. do 8. Stečajnog zakona tako da donese rješenje kojim potvrđuje imenovanje drugog stečajnog upravitelja, s tim da ne može odbiti potvrditi imenovanje stečajnog upravitelja kojeg je izabrala skupština vjerovnika, a potom novoimenovanom stečajnom upravitelju predaje potvrdu o imenovanju čime prestaju ovlaštenja prijašnjem. Odluku o razrješenju stečajnog upravitelja ne donosi skupština vjerovnika, nego sud na zahtjev odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika ili po službenoj dužnosti (članak 91. Stečajnog zakona).

Osnovano žalitelji tvrde da je prvostupanjski sud trebao odmah na ročištu proglasiti odluku donesenu na skupštini vjerovnika, posebno zato što je za to trebalo samo zbrojiti iznose tražbina vjerovnika koji su glasovali za odluku i onih koji su glasovali protiv i na temelju rezultata glasovanja utvrditi koju odluku je skupština donijela (članak 105. stavak 2. Stečajnog zakona). Ali zbog toga žalitelji nisu onemogućeni u podnošenju zahtjeva za ukidanje odluke skupštine, jer tako ne proizlazi iz odredbe članka 108. Stečajnog zakona.

Prema tome za odlučivanje o osnovanosti žalbe odnosno pravilnosti i zakonitosti pobijanog rješenja bitno je samo jesu li za imenovanje novog stečajnog upravitelja glasovali vjerovnici čiji zbroj tražbina iznosi više od zbroja iznosa tražbina onih vjerovnika koji su glasovali protiv te odluke (članak 105. stavak 2. Stečajnog zakona). Budući da je razlika između vjerovnika koji su glasovali za i vjerovnika koji su glasovali protiv odluke o imenovanju novog stečajnog upravitelja manja od 450.000,00 kn koliko iznosi tražbina vjerovnika Nikole Hranilovića za koju je on na skupštini vjerovnika tražio priznanje prava glasa, što je sud odbio, proizlazi da bi upravo pitanje priznavanja glasa tom vjerovniku bilo odlučujuće za donošenje odluke o imenovanju novog stečajnog upravitelja.

U obrazloženju pobijanog rješenja navedeno je da sud vjerovniku Nikoli Hraniloviću nije priznao pravo glasa zato što je za iznos tražbine od 450.000,00 kn taj vjerovnik kao razlučni vjerovnik namiren jer je prije održavanja skupštine vjerovnika doneseno pravomoćno rješenje o namirenju. To stajalište žalitelji osporavaju tvrdnjom da se o namirenju tražbine

može govoriti samo onda kada je ona stvarno namirena tj. kada je vjerovnik primio novčani iznos na koji glasi ta tražbina, a ne već onda kada je donesena odluka o tome.

Prema odredbi članka 106. stavka 8. Stečajnog zakona pravo glasa imaju vjerovnici do potpunog namirenja svoje tražbine. Iz rješenja o raspodjeli kupovnine prodajom nekretnina stečajnog dužnika od 10. listopada 2019. proizlazi da je razlučnom vjerovniku Nikoli Hraniloviću namirena tražbina u iznosu od 513.353,99 kn od čega na troškove postupka prodaje nekretnina otpada iznos od 87.809,74 kn. Budući da je rješenjem od 10. listopada 2019. koje je postalo pravomoćno 25. listopada 2019. naloženo računovodstvu suda da po pravomoćnosti rješenja iz sudskog depozita isplati tu tražbinu razlučnom vjerovniku, time se može smatrati da je za taj iznos tražbine vjerovnik namiren odnosno da je ta njegova tražbina bila namirena već u vrijeme održavanja skupštine vjerovnika. O tome kada je točno izvršena isplata po rješenju o namirenju ne može se utvrditi na temelju podataka u spisu niti žalitelji navode taj podatak u žalbi osim što tvrde da to nije bilo učinjeno u vrijeme održavanja skupštine. Međutim, ispunjenje naloga suda o namirenju tražbine ovog vjerovnika je tehničko, a ne pravno pitanje, pa ono ne može utjecati na zaključak o tome da je vjerovnikova tražbina namirena i da zato više nema pravo glasa na skupštini vjerovnika po osnovi te tražbine.

Na temelju navedenog proizlazi da svojim žalbenim navodima žalitelji nisu doveli u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja, pa je na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. Stečajnog zakona, njihova žalba odbijena kao neosnovana i rješenje prvostupanjskog suda potvrđeno.

Zagreb, 17. prosinca 2019.

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: **17892-52b5d**

Kontrolni broj: **053ba-98494-b33d7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA MATAS, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.